

ΑΝΑΠΛΑΣΗΤΟΥ

ΠΑΡΑΛΑΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ

ΝΕΑΣ ΠΑΡΑΛΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

[ΠΕΡΙΟΧΗ

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟ-ΜΕΓΑΡΟ]

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

[2009]

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΝΑΣΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ : ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ

**ΑΝΑΠΛΑΣΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΙΑΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ ΝΕΑΣ ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
[ΠΕΡΙΟΧΗ ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟ – ΜΕΓΑΡΟ]**

Αναγνωστόπουλος Γιάννης – Νάστου Κωνσταντίνος

Επιβλέπων καθηγητής : Τριανταφυλλίδης Γιώργος

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η ανάπλαση της περιοχής “Αλλατίνη”, ήταν ένα ζήτημα που έπρεπε να αντιμετωπιστεί συνολικά, σαν να είναι ο ίδιος ο χώρος ένας ενιαίος οργανισμός, που πρέπει να μετεξελιχθεί, για να προσαρμοστεί στην εποχή, καθώς και στις ανάγκες γύρω του. Έτσι δημιουργήσαμε ένα ενιαίο τοπίο ως συνέχεια, αλλά και ταυτόχρονα κατάληξη, της νέας παραλίας, επιδιώκοντας την ανάδειξη της σχέσης της πόλης με τη θάλασσα.

Μετατοπίσαμε τον κτιριακό όγκο του Ποσειδωνείου στην ακτογραμμή, σε μια προσπάθεια δημιουργίας αντίβαρου στα ήδη υπάρχοντα κτίρια, με έναν σχεδιασμό που συνδιαλέγεται με το υδάτινο τοπίο. Ο χώρος μέχρι τη λεωφόρο Μ.Αλεξάνδρου, λειτουργεί ως φίλτρο για τη μετάβαση στο αστικό τοπίο και απευθύνεται αποκλειστικά σε πεζούς, με πορείες που ενώνουν τη νέα παραλία με την Καλαμαριά.

Όλος ο σχεδιασμός βασίζεται στο διάλογο υγρού και στερεού στοιχείου, με υλικά που αναδεικνύουν αυτή τη σχέση.

Τέλος, δώσαμε στα όρια της θάλασσας αλλά και του δρόμου μια νέα υπόσταση, που επιτρέπει στην περιοχή να ενωθεί με τη θάλασσα με ουσιαστικότερο τρόπο, καθώς και να αποφορτιστεί από τους κτιριακούς όγκους του αστικού τοπίου.

REMODELLING OF THE COASTAL FRONT OF THE “NEW COAST” IN THESSALONIKI [POSEIDONIO - MEGARO AREA]

Anagnostopoulos John – Nastou Konstantinos

Supervisor : Triantafilidis George

SUMMARY

The reconstruction of the area "Allatini" was an issue to be addressed in its entirety, as if the space is a whole on its own, which must evolve to adapt to the times and the needs around him. So we created a single landscape as an extension, and at the same time ending of the new coast, seeking to show off the connection of the city with the sea.

We moved the building volume of “Poseidoneio” to the coastline, in an effort to create counterweight to existing buildings, with a design that converses with the aquatic landscape. The place until Alexander Avenue, acts as a filter to the urban landscape and is addressed solely to pedestrians, with paths linking the new coast with Kalamaria.

The whole design is based on the conversation between liquid and solid components, with materials that highlight this connection.

Finally, we gave to the limits of the sea and the road a new personality, allowing the area to unite with the sea with substantial manner, and discharged from the building blocks of the urban landscape.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΙΔΡΥΣΗ ΚΑΙ ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Η Θεσσαλονίκη ιδρύεται το 315π.Χ. από τον Κάσσανδρο. Είναι τοποθετημένη σε ένα εμπορικό σταυροδρόμι, που συνδέει τα Βαλκάνια με τη Μεσόγειο και την δυτική Ευρώπη με τη Μ. Ασία, μέσω της Εγνατίας οδού. Η γεωγραφική θέση της Θεσσαλονίκης, την έκανε να γνωρίσει τεράστια οικονομική άνθηση και να παραμείνει μέχρι και τις μέρες μας, 23 αιώνες μετά, ένα σημαντικό εμπορικό λιμάνι.

ΡΩΜΑΪΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Η Θεσσαλονίκη ορίζεται το 148π.Χ. ως πρωτεύουσα της Μακεδονίας, η οποία ήταν Ρωμαϊκή επαρχία. Κατά τη Ρωμαϊκή περίοδο πραγματοποιούνται μια σειρά από έργα, που έπαιξαν τεράστιο ρόλο στην ανάπτυξη και στη μετέπειτα ιστορία της πόλης.

-Η ΟΔΟΣ ΕΓΝΑΤΙΑ

Η Εγνατία οδός η οποία βρίσκεται παράλληλα με τη Ρωμαϊκή αγορά και την Αψίδα του Γαλέριου βρίσκεται σήμερα στο ίδιο σημείο που βρισκόταν και ο Ρωμαϊκός δρόμος. Κατασκευάστηκε το 118 π.Χ. και πήρε το όνομά της από τον Εγνάτιο, κυβερνήτη της πόλης. Η οδός αυτή διαδραμάτισε πολύ σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας. Ήταν ο πιο σημαντικός δρόμος που συνέδεε την Πέλλα, την πρωτεύουσα της αρχαίας Μακεδονίας, με την Κωνσταντινούπολη και περνούσε από τη Θεσσαλονίκη, τους Φιλίππους και την Καβάλα.

-Η ΡΩΜΑΪΚΗ ΑΓΟΡΑ

Η αρχαία αγορά, στην πλατεία Δικαστηρίων, ήρθε στο φως το 1966 κατά τη διάρκεια αρχαιολογικών ανασκαφών στο κέντρο της πόλης. Κατά τη διάρκεια των ανασκαφών ήρθε στο φως ένα ωδείο με τις θέσεις του και μέρος της σκηνής. Επιπλέον, αναβρέθηκαν το ισόγειο ενός υψηλού κτιρίου, μέρη ενός πλακόστρωτου δρόμου πλαισιωμένου από κιονοστοιχίες, μια πρώιμη χριστιανική τοιχογραφία, ένας ναός κτλ. Πιο πρόσφατες ανασκαφές έχουν φέρει στην επιφάνεια και άλλα ενδιαφέροντα αντικείμενα ενώ οι εργασίες συνεχίζονται στο χώρο αυτό.

-Η ΑΨΙΔΑ ΤΟΥ ΓΑΛΕΡΙΟΥ - Η ΚΑΜΑΡΑ

Αυτό το μνημείο κατασκευάστηκε γύρω στο 300 μ.Χ. με σκοπό να θυμίζει στο λαό τις επιτυχίες του Γαλέριου στις εκστρατείες του εναντίον των Αρμενίων και των Περσών και μαζί με την αψίδα του Οκταβίου (42π.Χ), σηματοδοτούν την Εγνατία οδό, σε ανατολή και δύση αντίστοιχα.

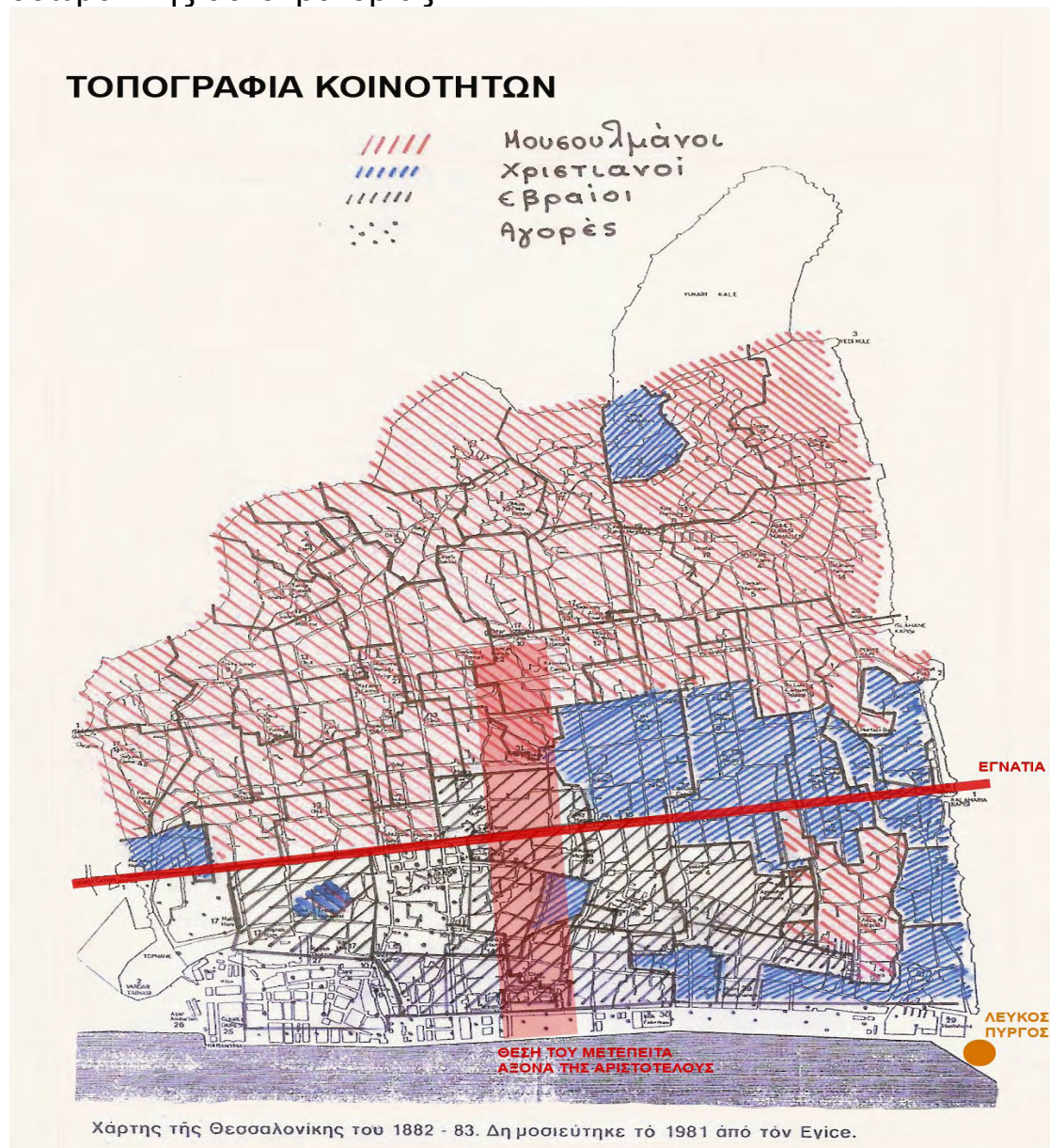
ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Στα τέλη του 4^{ου} π.Χ. αιώνα, ο Χριστιανισμός γίνεται επίσημη θρησκεία, κάτι που επηρεάζει και τη δομή της πόλης. Κατασκευάζονται πολλοί νέοι χριστιανικοί ναοί και έρχεται η αγιοποίηση του μάρτυρα Δημητρίου, που είναι και πολιούχος της πόλης μέχρι και στις μέρες μας. Η βυζαντινή Θεσσαλονίκη έχει πλέον άλλο χαρακτήρα, όπως επίσης νέες είναι και οι μορφές που παρουσιάζονται στην αρχιτεκτονική, όπως ο θόλος, το τόξο, το τούβλο κ.τ.λ.

ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Μετά την άλωση της Θεσσαλονίκης από τους Οθωμανούς το 1432 μ.Χ. και λόγω της πολυθρησκευτικής σύνθεσης των κατοίκων, δημιουργήθηκαν πολλές συνοικίες, κάτι που επηρέασε τη μορφή της πόλης. Οι Εβραίοι βρίσκονταν κοντά στη θάλασσα, οι χριστιανοί γύρω από την περιοχή της Εγνατίας οδού, ενώ οι μουσουλμάνοι εγκαταστάθηκαν στα ψηλότερα σημεία της πόλης. Η Θεσσαλονίκη αποτέλεσε ένα από τα σημαντικότερα λιμάνια της οθωμανικής αυτοκρατορίας.

ΝΕΟΤΕΡΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Από τα μέσα μέχρι και τα τέλη του 19^{ου} αιώνα, ξεκινά η προσπάθεια προέκτασης της πόλης ανατολικά και δυτικά. Κατεδαφίζονται τα παράλια τείχη και γίνεται η σύνδεση του λιμανιού με το σιδηροδρομικό σταθμό, καθώς και με την πολεοδομική ανάπτυξη προς τα ανατολικά.

Το 1912, μετά τη λήξη του Α' Βαλκανικού πολέμου, η Θεσσαλονίκη γίνεται μέρος του ελληνικού κράτους και έρχεται ουσιαστικά μια αναβίωση του ελληνικού χαρακτήρα της πόλης.

Το καλοκαίρι του 1917, την Θεσσαλονίκη έπληξε για δυο μέρες η μεγάλη πυρκαγιά, που αποτέλεσε ένα από τα σημαντικότερα γεγονότα που σημάδεψαν την ιστορία της πόλης. Η πυρκαγιά επεκτάθηκε στο κέντρο της πόλης και κατέστρεψε κυρίως τις Εβραϊκές συνοικίες.

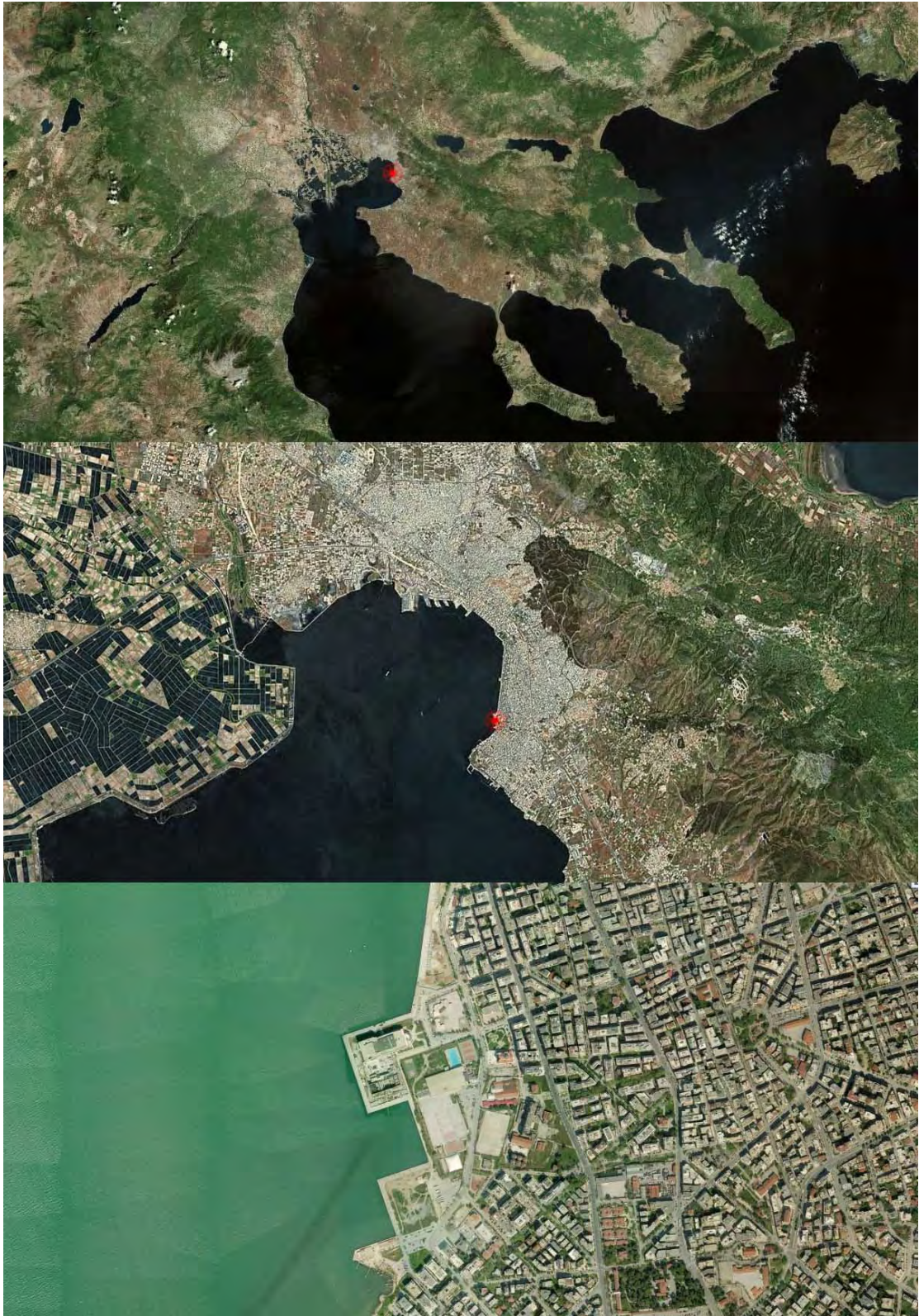

Από το 1918 και μετά έγιναν προσπάθειες ανοικοδόμησης του κέντρου που είχε πληγεί από την καταστροφή. Η Θεσσαλονίκη επεκτείνεται κι άλλο, με νέους άξονες και προορισμό να αποτελέσει ένα παγκόσμιο κέντρο επικοινωνιών και εμπορίου.

Κατά τη διάρκεια του μεσοπολέμου, αποχωρεί από την πόλη ο μουσουλμανικός πληθυσμός και σιγά σιγά εξαλείφεται ο σύνθετος πολιτισμικός χαρακτήρας της Θεσσαλονίκης. Με την ανταλλαγή πληθυσμών το 1922, έρχονται νέοι κάτοικοι, οι οποίοι εγκαθίστανται κυρίως στην περιοχή της Καλαμαριάς. Στην αποχώρηση των μουσουλμάνων, έρχεται να προστεθεί 2 δεκαετίες μετά η μαζική εξόντωση των Εβραίων στα γερμανικά στρατόπεδα, κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου πολέμου. Μια περίοδος που στην Θεσσαλονίκη είχε παγώσει κάθε πολεοδομική δραστηριότητα και που οι πληθυσμοί που έμειναν στην πόλη ήταν σε ένα μεγάλο ποσοστό Έλληνες χριστιανοί.

Από τη δεκαετία του '60 και μετά, ξεκινά μια νέα εντατική προσπάθεια ανοικοδόμησης, μέρος της οποίας ήταν και η δημιουργία της πανεπιστημιούπολης, καθώς και η κατασκευή της Δ.Ε.Θ., έργα που ορίζουν τον κάθετο άξονα της πόλης μέχρι και σήμερα.

ΠΕΡΙΟΧΗ ΜΕΛΕΤΗΣ

Η περιοχή ξεκίνησε να ανοικοδομείται κοντά στο 1900, με σκοπό τη δημιουργία ενός προαστίου, που θα απευθυνόταν στα ανώτερα οικονομικά στρώματα. Η αρχική ονομασία ήταν “το προάστιο των πύργων” και “το προάστιο των εξοχών”. Ο συντελεστής δόμησης της περιοχής στις αρχές του αιώνα ήταν χαμηλός, έτσι στο χώρο υπήρχαν ως επί το πλείστον διώροφες βίλες, μέσα σε μεγάλες εκτάσεις πρασίνου. Από τη δεκαετία του '60 και μετά, οι συντελεστές δόμησης ανέβηκαν και έκαναν την παρουσία τους και οι πρώτες πολυκατοικίες.

ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΛΛΑΤΙΝΗ

Η περιοχή η οποία μέχρι και μετά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο χαρακτηριζόταν «Εξοχές» και όπου οι Θεσσαλονικείς έκαναν τα μπάνια τους, έμεινε περισσότερο γνωστή στις μέρες μας ως “περιοχή Αλλατίνη”. Σήμερα στενάζει από την οικοδόμηση και τον κυκλοφοριακό φόρτο. Εκεί εγκαταστάθηκε και ο γιγάντιος, για την εποχή του, μύλος. Αρχικά ήταν παραθαλάσσιος πριν τα αλλεπάλληλα μπαζώματα που έγιναν αργότερα.

Καράβια με σιτηρά ερχόταν από τα χρόνια ακόμα του Βυζαντίου, όταν η περιοχή ονομαζόταν «Κελλάριον». Από εδώ πέρασαν τον 7ο αιώνα τα μονόξυλά τους οι Σλάβοι και δύο αιώνες αργότερα, το 904, πάτησαν οι Σαρακηνοί στην άλωση της πόλης. Οι Γάλλοι ανακαλύπτουν εκ νέου το λιμάνι, χτίζοντας το 1854 τον πρώτο ατμόμυλο.

Την ιστορία της περιοχής ακολούθησε το 1900 η οικογένεια Αλλατίνη, κατασκευάζοντας τον μεγαλύτερο μύλο των Βαλκανίων. Τα σχέδια είναι του αρχιτέκτονα Βιταλιάνο Ποζέλι, αυτού που σχεδίασε τα περισσότερα από τα σωζόμενα σήμερα διατηρητέα στην ευρύτερη περιοχή, με γνωστότερο αυτό που φιλοξενεί σήμερα τη Νομαρχία Θεσσαλονίκης και στο οποίο έμειναν οι Αλλατίνι μέχρι το 1911, όταν εγκατέλειψαν την πόλη. Οι Μύλοι έμειναν και δούλευαν μέχρι και τα τέλη της δεκαετίας του '80.

ΣΗΜΕΡΑ

Στη δεκαετία που διανύουμε, ήρθε μια ακόμη μεγάλη κίνηση να προστεθεί στην ιστορία της περιοχής. Αυτή η είναι το μέγαρο μουσικής Θεσσαλονίκης.

Η ιδέα της κατασκευής του μεγάρου μουσικής στην περιοχή, συνοδεύτηκε κυρίως από διαμαρτυρίες. Οι κάτοικοι της περιοχής δεν μπορούσαν να υποδεχτούν με ενθουσιασμό ένα έργο το οποίο περισσότερο δίχαζε, παρά ένωνε.

Πρώτα από όλα φανερώθηκε η τεράστια αντίθεση της προκλητικά πολυτελούς κατασκευής του μεγάρου, με τα ήδη σχεδόν παρατημένα σχολικά κτίρια της περιοχής. Η εικόνα του θηριώδους κτιρίου, κάνει το 12^ο δημοτικό και το 5^ο γυμνάσιο, να έχουν την εικόνα εγκατάλειψης δίπλα του. Με πάτημα την σύγκριση σχολείων-μεγάρου, έρχεται και η γενικότερη σύγκριση μεγάρου-περιοχής, που καταδεικνύει τις ανάγκες δημιουργίας ενός landscape, που θα μπορεί να στηρίξει την παρουσία ενός κτιρίου σαν το μέγαρο.

Ένας δεύτερος τομέας που το μέγαρο μάλλον δημιούργησε πρόβλημα, παρά έλυσε, ήταν η ακριβής τοποθέτησή του. Το κτίριο αυτό, δεν σχεδιάστηκε με αρχικό προορισμό την τοποθέτησή του δίπλα στη θάλασσα. Αυτό γίνεται φανερό με μια πρώτη ματιά στον σχεδιασμό του, όπου παρατηρούμε τις 3 “τυφλές” πλευρές του. Έτσι, το κτίριο ουσιαστικά έκοψε το παραλιακό μέτωπο με τον τεράστιο όγκο του, καθώς δεν δημιουργεί καμία σύνδεση της θάλασσας με το εσωτερικό.

Στην “προκλητική” παρουσία του κατά τα άλλα όμορφου μεγάρου, ήρθε να προστεθεί αργότερα και το κτίριο του Arata Isozaki, που ναι μεν σέβεται περισσότερο την σχέση με τη θάλασσα, δεν παύει όμως να κάνει να φαίνονται μεγαλύτερα τα προβλήματα που δημιούργησε το μέγαρο. Η αδράνεια επίσης της πολιτείας όσων αφορά τη διαμόρφωση της γύρω περιοχής, κάνει τις αντιθέσεις μεγαλύτερες.

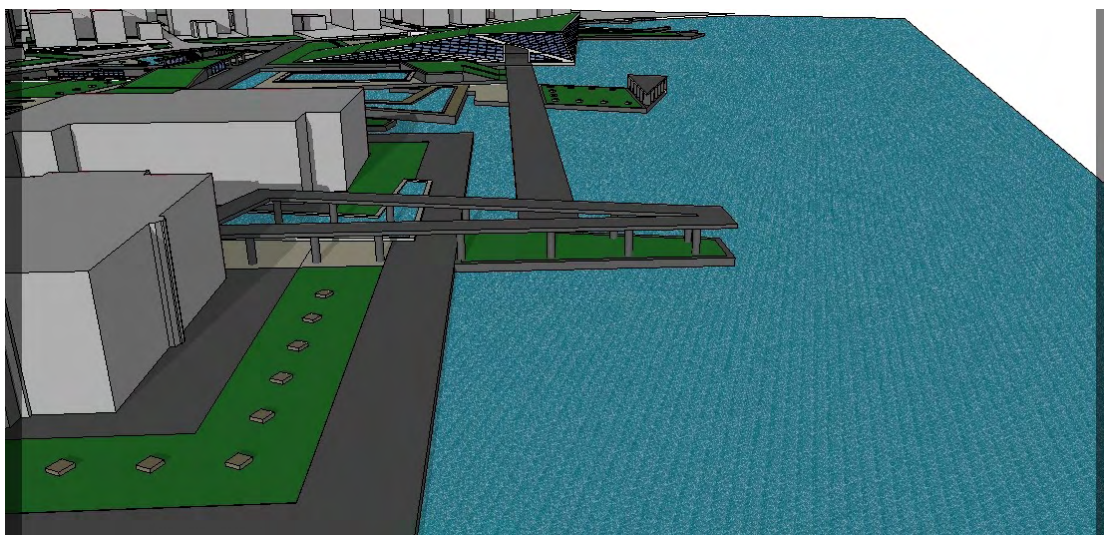

ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ - ΣΤΟΧΟΙ

Εμείς θέλουμε να στηρίξουμε την προσπάθεια δημιουργίας ενός πολιτιστικού πυρήνα μητροπολιτικής σημασίας, που θα είναι ανταγωνιστικός προς το κέντρο της πόλης, αντιμετωπίζοντας όμως πιο ενιαία το πρόβλημα. Πρόθεσή μας, να δημιουργήσουμε ένα περιβάλλον που θα ενώνει την νέα παραλία με την Καλαμαριά, θα λειτουργεί σαν ένας ενιαίος μηχανισμός και θα λύσει τα προβλήματα που δημιουργήθηκαν από την κατασκευή του μεγάρου και μετά.

Σίγουρα, ο σχεδιασμός σε αυτό το όριο οφείλει να συνυπάρξει και να συνδιαλλαγεί με το υδάτινο στοιχείο. Έτσι, ιδιαίτερη βαρύτητα δόθηκε στη σχέση της θάλασσας με τη στεριά, καθώς και στη σύζευξη και εναλλαγή του σκληρού/τεχνητού στοιχείου με το ήπιο/φυσικό στοιχείο, ακόμα και στο όριο της ακτογραμμής. Ένα όριο, το οποίο θεωρήσαμε πως πρέπει να αμβλύνουμε, με σκοπό να εξομαλυνθεί η “σκληρή” σχέση του με το μέγαρο.

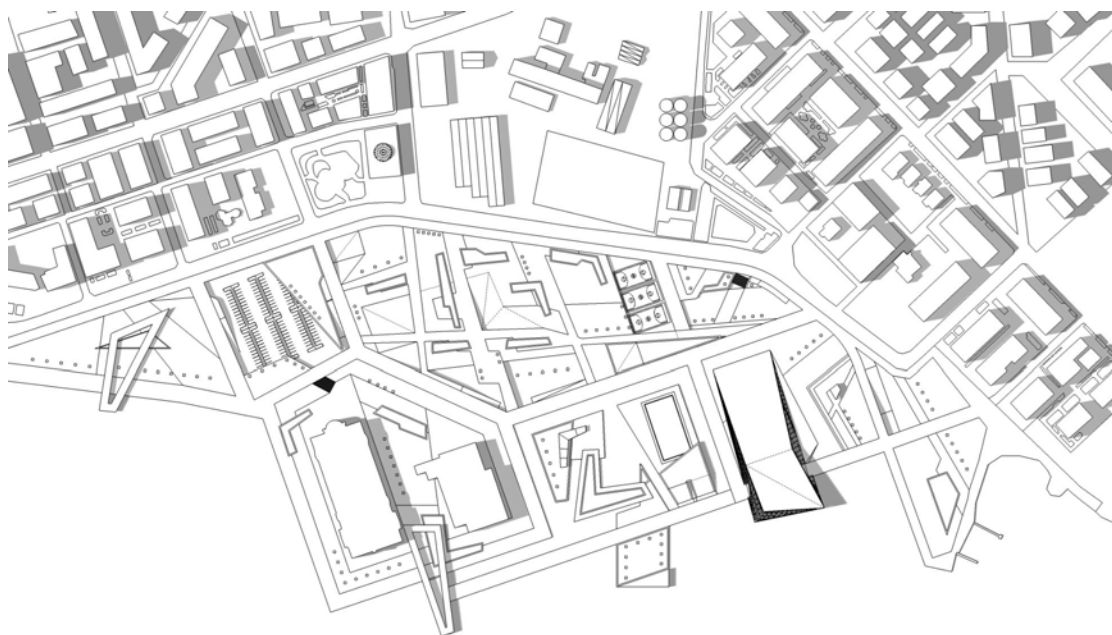
Στην προσπάθεια αμβλυνσης της αυστηρότητας του ορίου της θάλασσας, έρχεται να προστεθεί όμως η ισχυροποίηση του ορίου του δρόμου. Σκοπός αυτής της κίνησης, είναι η πρόθεσή μας να διαχωριστεί η περιοχή από το υπόλοιπο αστικό τοπίο και απλώς να λειτουργεί ως “φίλτρο” ανάμεσα σε αυτό και τη θάλασσα. Η “κίνηση” της περιοχής να είναι ουσιαστικά παράλληλη στον δρόμο και τη θάλασσα, με σκοπό την σύνδεση μέσω ενός θαλάσσιου μετώπου, της νέας παραλίας με τα πρώτα κτίρια της Καλαμαριάς.

Στόχος μας ήταν η ενίσχυση του υπερτοπικού χαρακτήρα της περιοχής και η μετάλλαξή του σε πόλο έλξης για τους κατοίκους όλης της πόλης και για τους επισκέπτες της. Αυτό επιτυγχάνεται με την εξασφάλιση συνεχούς και ενδιαφέρουσας πορείας περιπάτου πεζών σ' όλο το μήκος της παραλιακής ζώνης.

Πρόθεσή μας, η διατήρηση και ανάδειξη του χαρακτήρα της παραλιακής ζώνης ως πνεύμονα πρασίνου για την πόλη, με κατάλληλο σχεδιασμό των περιοχών πρασίνου και ταυτόχρονα, η διαμόρφωση μιας νέας σχέσης της πόλης με την θάλασσα με την σύνδεση και ένταξη της ζώνης της Νέας Παραλίας στον συνολικά πολεοδομικό ιστό.

Όλα τα παραπάνω, ενταγμένα στον ενιαίο χαρακτήρα της περιοχής, δείγμα της συνέχειας αλλά και της σχεδιαστικής σύζευξης με το τοπίο.

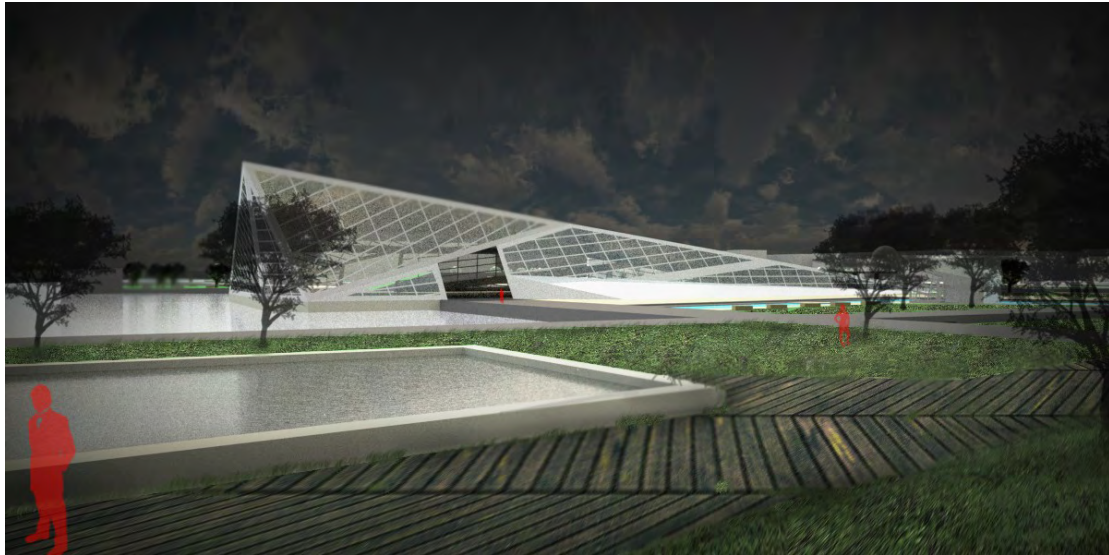

Αντιμετωπίσαμε την περιοχή ως χώρο ελεύθερων δραστηριοτήτων, με επίκεντρο την αναψυχή, τον πολιτισμό και την αναφορά στη θάλασσα. Ο σχεδιασμός και η διαφοροποίηση πορειών και χώρων έγιναν μέσω των αναδιπλώσεων του εδάφους, με τη μεταφορά κυρίαρχων χαράξεων της περιοχής και με τη διαφοροποίηση υλικών και φυτεύσεων. Ο σχεδιασμός δεν επικεντρώνεται σε κάποιο τελικό προορισμό, γιατί βασικός στόχος είναι να επιμηκυνθεί η πορεία του περιπατητή και να μετατραπεί σε μια εμπειρία ανακάλυψης. Αυτό επιτυγχάνεται με το σχεδιασμό μιας περιελισσόμενης διαδρομής η οποία εκτυλίσσεται στις τρεις διαστάσεις του πάρκου. Ο περιπατητής ενθαρρύνεται να οικειοποιηθεί το χώρο καθώς αποκτά διαρκώς διαφορετικές θεάσεις και σχέσεις με τα φυσικά στοιχεία και τις κτιριακές κατασκευές που υπάρχουν. Προσπαθώντας να διατηρηθεί η αίσθηση της συνέχειας καθώς οι εικόνες διαδέχονται η μία την άλλη.

ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ

Πρώτη μας κίνηση στο σχεδιασμό της περιοχής, ήταν η απομάκρυνση του Ποσειδωνείου, από τον χώρο που βρίσκεται. Η θέση του εμποδίζει τη θέαση και την πρόσβαση προς τα δυο σύγχρονα κτίρια της περιοχής, αποκόβει τη σύνδεση του δρόμου με τη θάλασσα και αποτρέπει τη δημιουργία μιας ενιαίας δομής και πορείας. Έτσι, τοποθετούμε το “νέο Ποσειδώνειο” στην άλλη πλευρά του κολπίσκου, απέναντι από τα 2 κτίρια. Η κίνηση αυτή γίνεται για να αποφορτιστεί η περιοχή του μεγάρου, κοινώς να δημιουργηθεί ένα ακόμη τοπωνύμιο-πόλος, για την ενίσχυση του χαρακτήρα της νοτιοανατολικής πλευράς προς Καλαμαριά. Η πορεία έτσι αποκτά μια πιο ισομερή κατανομή του ενδιαφέροντος, όσων αφορά το κτιριολογικό κομμάτι, αλλά και τις στεγασμένες χρήσεις για το κοινό. Το νέο Ποσειδώνειο είναι μεγαλύτερο από το προηγούμενο, με πιο σύγχρονο σχεδιασμό, εναρμονισμένο στο θαλάσσιο περιβάλλον και σε πλήρη σχέση με τον υπόλοιπο σχεδιασμό της περιοχής, καθώς γίνεται το ίδιο, μέρος της πορείας των πεζών.

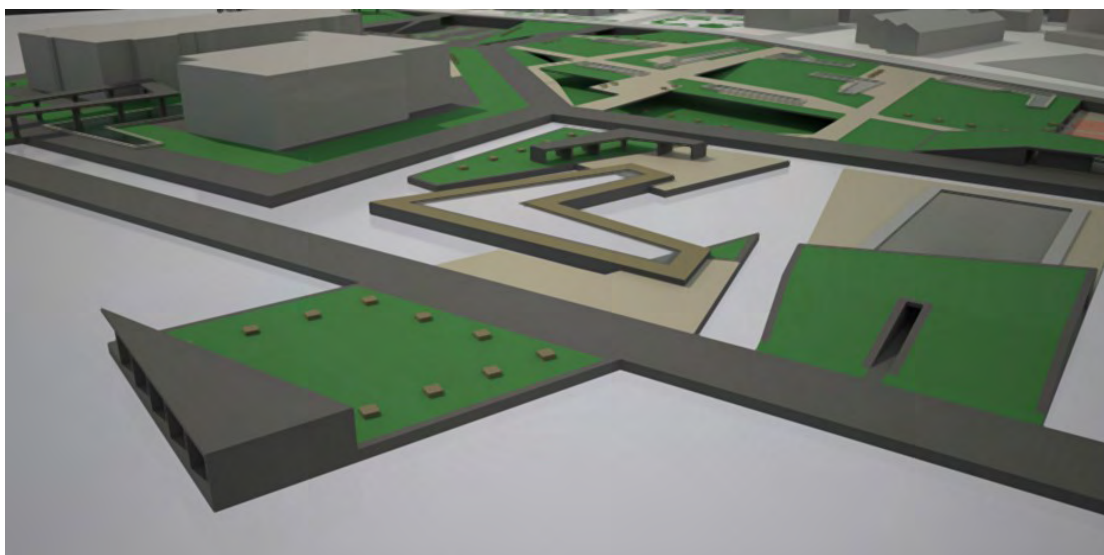

Για λόγους που προαναφέραμε, θελήσαμε να αποκόψουμε την κίνηση οχημάτων στην περιοχή. Η μόνη επιλογή στα δεξιά της ροής της λεωφόρου Μ.Αλεξάνδρου, είναι η είσοδος στα δυο μεγάλα πάρκινγκ. Το πρώτο, το τοποθετήσαμε στην περιοχή που βρισκόταν αρχικά το σχολείο, ανοιχτό, κάτω από το επίπεδο του εδάφους. Με χωρητικότητα λίγο κάτω από 200 οχήματα, καλύπτει τις ανάγκες της περιοχής και απευθύνεται κυρίως για χρήση στους επισκέπτες των δυο κτιρίων.

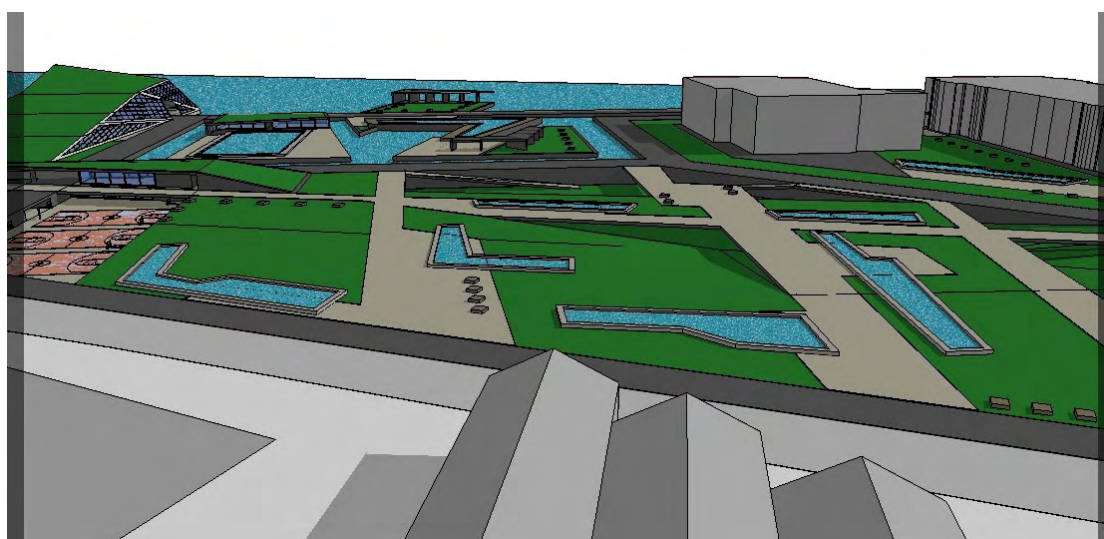
Το δεύτερο πάρκινγκ βρίσκεται στο νοτιοανατολικό άκρο της περιοχής, δίπλα στο νέο Ποσειδώνειο. Έχει ίδια χωρητικότητα με το πρώτο και είναι υπόγειο. Η χρήση του προορίζεται για την εξυπηρέτηση των αναγκών των επισκεπτών του αθλητικού κέντρου, καθώς και για τους κατοίκους των γύρω σπιτιών της Καλαμαριάς.

Στην προσπάθεια να “μαλακώσουμε” το αυστηρό όριο της ακτογραμμής, κινηθήκαμε σε κάποιες επεμβάσεις κατά μήκος του, όχι μόνο στο επίπεδο του εδάφους, αλλά και σε ύψος. Το νέο Ποσειδώνειο, όπως και το μεγάλο στέγαστρο ανάμεσα στα δυο κτίρια, περνάνε πάνω από το όριο της θάλασσας καταλήγοντας με γωνιώδεις μορφές να “σβήνουν” σε αυτή, κάτι που συμβαίνει και με ένα νέο στερεό τμήμα. Ο κολπίσκος ανάμεσα στα δυο κτίρια αποκτά ενεργό ρόλο, με την παρουσία “λωρίδων” στεριάς, εκ των οποίων στη μια βρίσκεται και η εξωτερική πισίνα του νέου Ποσειδωνείου. Έτσι με την διαρκή εναλλαγή υγρού-στερεού στοιχείου κοντά στην ακτογραμμή, καθώς και με την παρουσία νερού σε όλο το εσωτερικό της περιοχής, επιτυγχάνεται η άμβλυνση της αυστηρότητας αυτού του ορίου.

Με τη μεταφορά του κολυμβητηρίου και την απάντηση στον απέναντι κτιριακό όγκο, άνοιξε ο δρόμος για την ανάδειξη του εσωτερικού σε έναν χώρο πρασίνου και αναπνοής για το αυστηρό αστικό τοπίο. Σε συνδυασμό με την απαγόρευση κίνησης οχημάτων, μετατρέπουμε το εσωτερικό σε ένα σύνολο πεζοδρόμων, πρασίνου και νερού, διατηρώντας κάποιες χαράξεις της γύρω περιοχής, που αποτελεί την ουσιαστική συνέχεια της νέας παραλίας, η οποία ξεκινά αρκετά χιλιόμετρα πριν. Σε μεγαλύτερη κλίμακα, δημιουργούμε την κατάληξη μιας πορείας που ξεκινά από το κέντρο της πόλης, δημιουργώντας έναν πόλο ανταγωνιστικό προς την περιοχή της έναρξης.

Αντιμετωπίζοντας συνολικά μια μεγάλη παραθαλάσσια έκταση της Θεσσαλονίκης τέλος, αναλογιζόμενοι κυρίως την συνεχή και παράλογη ανάπτυξη του αστικού τοπίου, κινηθήκαμε στη δημιουργία χώρου. Χώρου αναπνοής για την πόλη, σε ένα κεντρικό σημείο του αστικού ιστού, που θα σέβεται την ιστορία και θα λειτουργεί σαν σύνδεσμος με το κέντρο της πόλης, αναδεικνύοντας ταυτόχρονα και την σχέση της με το θαλάσσιο στοιχείο.